

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep.
0032 OSLO

Vår ref.
20/05132-4

Deres ref.
20/6036

Dato
08.01.2021

Høring - Forslag til endringer i statsborgerloven og statsborgerforskriften (endring i kravene til oppholdstid mm.)

Vi viser til deres høringsbrev datert 27. november 2020.

Kunnskapsdepartementet tar sikte på å fremme lovforslag for Stortinget om å heve kravet til oppholdstid etter hovedregelen om erverv av norsk statsborgerskap i statsborgerloven § 7 første ledd bokstav e) fra dagens syv år til åtte år.

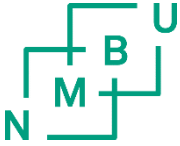
Forslaget til endringer i statsborgerlov- og forskrift i denne høringen, innebærer at det foreslås en unntaksregel fra hovedregelen i statsborgerloven § 7 ved at det i bestemmelsens første ledd bokstav e) stilles krav om oppholdstid på seks år av de siste ti år for personer som oppfyller bestemte inntektskrav.

Forslaget er ment som et integreringsfremmende tiltak og er en oppfølging av Granavolden-plattformen.

Videre mener departementet det er «*viktig for rekruttering av utenlandske forskere med en ledende faglig rolle, at Norge har gode og enkle regler som gjør det attraktivt for slike forskere å arbeide for norske forskningsinstitusjoner. Departementet foreslår derfor i høringsnotatet en særskilt unntaksbestemmelse for visse forskere og deres ektefelle, registrert partner eller samboer, hvor kravet til oppholdstid settes til seks av de siste tolv årene. For ektefelle, registrerte partner eller samboer stilles det i forslaget til unntaksbestemmelse også et krav om inntekter over et visst nivå.*»

For NMBU som forskningsinstitusjon, er det positivt at departementet med dette legger til rette for at Norge skal være en attraktiv destinasjon for internasjonale toppforskere.

At det foreslås en unntaksbestemmelse som særlig tar hensyn til denne gruppen, og deres ektefelle, registrert partner eller samboer, anses av denne grunn positivt

for NMBU og andre norske forskningsinstitusjoner med tanke på å være attraktive arbeidsgivere i dette markedet.

Det anses videre positivt at det foreslås et generelt unntak på bakgrunn av inntekt, som medfører lempeligere krav for å oppnå norsk statsborgerskap også for øvrige internasjonale ansatte ved vår organisasjon.

Nærmere merknader til forslaget:

Det anses positivt at departementet foreslår at kravet til seks års oppholdstid for forskere skal være oppfylt over en periode på tolv år, i motsetning til ti år som følger av unntaksbestemmelsen for de som fyller inntektskravet. Dette er begrunnet i at forskere ofte deltar i internasjonale forskergrupper og/eller har forskningsopphold i utlandet som en del av sin forskerstilling.

Unntaksbestemmelsen for forskere gir dermed et større rom for utenlandsopphold, da perioden oppholdstiden kan opparbeides innenfor, relativt sett blir noe lengre.

Vi er videre positive til at det legges til rette for at også ektefelle, registrert partner og samboere av forskere som oppfyller vilkårene, kan nyte godt av unntaksbestemmelsen dersom de selv oppfyller inntektskravene. For å gjøre norske forskningsinstitusjoner attraktive for internasjonale toppforskere, er det viktig at det også legges til rette for deres familiemedlemmer. En er enig i at det ikke er nødvendig med særskilt unntak for barn, da de uansett vil være omfattet av andre unntaksbestemmelser i loven.

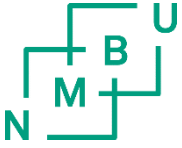
Det stilles i forslaget krav om at forskerne for å omfattes av unntaksbestemmelsen, har en *«ledende faglig rolle i en forskergruppe med utstrakt internasjonalt samarbeid.»* Departementet beskriver at hensynet bak å definere gruppen slik er at unntaksbestemmelsen da vil omfatte en avgrenset gruppe forskere som erfaringsmessig har behov for utenlandsopphold i sin stilling.

Dette begrenser naturlig nok antallet forskere som vil være omfattet av bestemmelsen. Videre innebærer det at forskere ved NMBU som ønsker å søke om statsborgerskap etter unntaksbestemmelsen, må fremlegge dokumentasjon fra NMBU, som beskriver den aktuelle forskerens ledende faglige rolle i forskergruppen, forskergruppens grad av internasjonalt samarbeid og dokumentasjon på utenlandsopphold som forskeren har hatt i forbindelse med sitt arbeid.

Det antas herfra at det ikke bør by på særlig store utfordringer å fremlegge avkrevd dokumentasjon. Det antas videre at vilkårene vil medføre at bestemmelsen vil treffe godt i henhold til hensynene nevnt ovenfor.

Forskere som ikke oppfyller disse kravene, vil uansett ofte kunne falle inn under den generelle unntaksbestemmelsen i den foreslåtte statsborgerloven § 10, der kravet til oppholdstid vil være seks år i løpet av en tiårs periode. Det vil derfor også for disse være et kortere krav til oppholdstid enn hva som følger av hovedregelen i statsborgerloven § 7 første ledd bokstav e).

Unntaksbestemmelsen for forskere er kun forskriftsregulert, mens unntaksbestemmelsen knyttet til inntekt er tenkt regulert i loven. Sistnevnte vil angå langt flere søkere enn bestemmelsen knyttet til forskere, og det anses av

den grunn hensiktsmessig med en slik regulering. Videre foreslås unntaksbestemmelsen knyttet til forskere plassert i forskriftens kapittel 8 som regulerer «særlige grupper av søkere» jf. statsborgerloven § 18, som fremstår som en naturlig plassering også for denne gruppen.

Med vennlig hilsen

Sjur Baardsen
Rektor

Hans Gran
Seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer.